

"יומן" שמע"צ – ר"ח כסלו ה'תשל"ח*

נרשם ע"י הרה"ת ר' מיכאל אהרן זליגסון

ליל שמיני-עצרת: כ"ק אדמו"ר שליט"א הלך הקפה א' (כרגיל) ו(אח"כ) רקד עם הרש"ג שיחי'.

להקפה ג' ניגנו הניגון "חיילי אדונינו מורינו ורבינו, חיילי הרבי משיח צדקנו", עשה (לפעם הראשונה) בידיו הק'.

בהקפה ד' היו פניו לבנים כסיד, ועשה קצת עם ידיו הק' וידיו היו נשענים על השטענדער. אחרי ההקפה ישב על כסאו, און ער האָט זיך אָנגעשפּאַרט לאחורי הכסא, וסגר עיניו, וכנראה הרגיש כאבים (בלב?).

הקהל התחילו לעזוב את בית-הכנסת, בכדי שיהי' לו אויר יותר מרווח. הרופא זעליגזאן ניגש אל הרבי לבדוק הדופק שלו, ושאל להרבי אולי הרבי יעלה לחדרו וכו', והרבי ענה שרוצה לסיים ההקפות. ובתוך כך רמז הרופא להביא חמצן. כשהביאו החמצן רמז הרבי שלא רוצה.

אחרי זמן-מה אמר לרל"ג שי' שיסיימו ההקפות באופן מהיר. אח"כ היו ההקפות ה'-ו'. בהקפה ז' הלך כ"ק אדמו"ר שליט"א עם הס"ת ורקד עם הרש"ג שי'. הרש"ג שהבין ממצב קו הבריאות של כ"ק אד"ש הפסיק אותו באמצע.

אח"כ הגיע למקומו ואמר כרגיל "גוט יום-טוב" (באופן קל).

ביציאתו מבית-הכנסת ניגנו וכ"ק אד"ש עשה עם ידו שינגנו הרבה. הלך לאט, ואח"כ עלה לחדרו.

כשנכנס לחדרו הק' האָט ער זיך געכאַפּט ביי דער וואַנט. הרב חזקוני שי' שהי' עמו בחדרו נפחד מזה, ואמר לו כ"ק אד"ש שילך ל"מרכז" (ולא ישאר שם בחדרו). (גיסתו, הרבנית חנה נכנסה לחדרו ודברה עם כ"ק אד"ש).

אחרי זמן-מה נכנס לסוכה שלו. הרבנית שתליט"א וכן הרש"ג והמזכירים והרופא זעליגסון וכו'. הביאו יין וגרעיפ-דזשוס וכן אוכלים כו' בעד סעודת יום-טוב. ואמר כ"ק אד"ש: קידוש מאַכט מען אויף וויין (ראה עדי"ו ב"התקשרות" גליון תרצא ע' 18 ואילך ושי"ב). כ"ק אדמו"ר שליט"א קידש על היין. לפי דעת הרופא זעליגזאן שי' הי' חסר (גם) נופת (צוקער) בדמו ולכן נתנו לכ"ק אד"ש מאכלים שיש בהם נופת הרבה. אחרי קידוש אכל לעקאַח, ואח"כ נטל ידיו לסעודה, ובירך המוציא ואכל חלה, טבל החלה

במלח שהי' נתון בכף (כלי) על השולחן ואכל סעודה (קטנה), ואח"כ בירך ברכת-המזון. אחרי הסעודה נראה גוון בפניו הק'.

אח"כ יצא כ"ק אד"ש מהסוכה (לחדרו). בעמדו על המרפסת הסב פניו הק' אל הקהל ועשה

* "יומן" זה נכתב בכל יום, בסמיכות להמאורעות, מלבד כמה דברים שבו (כגון שהשיחה הוגהה וכו') שניתוספו על-ידי כותב היומן לאחר כמה ימים. המו"ל.

עם ידיו הק' שינגנו ואח"כ נכנס לחדרו. שם הכניסו מטה מלמעלה (דירת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע). אחרי זמן-מה אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שהי' לו כאבים בלב (עד אז לא אמר מזה כלום), והתחילו לבוא רופאים שהם מומחים במיוחד על הלב כו', וכמה מהם הציעו שכ"ק אד"ש יסע לבית חולים, אבל הוא לא רצה להסכים להצעתם כלל ואמר שהחלטתו היא המסקנא, שאינו נוסע לשם כלל וישאר בחדרו.

כשהרופאים רצו שיסע לבית-חולים אמר: מה עושה אדם שנמצא במקום שאין בית-חולים נמצא שם? וביקש ג"כ שיתנו לו לילה לנוח ולמחר יהי' בסדר (כרגיל). הרופא זעליגזאן שי' סבר שכ"ק אד"ש אינו צריך לנסוע לבית-חולים.

במשך הלילה עשו כמה בדיקות. בשעה 6:00 הי' די שווערסטע שעה ל"ע ול"ע שאז נתחדשה ההתקפה (של הערב לאחרי שהי' לו איזה שעות מנוחה מהכאבים ע"י הזריקה שנתנו לו בשעה 2:00 לערך). בשעה 6:00 נתנו לו עוה"פ זריקה וישן אח"כ כשעה, והכאבים לא חזרו עוד.

בשעה 6:00 לערך הלכה קבוצה של אנשים ותל' הישיבה (ס"ה ט"ז אנשים) להתפלל על ציון כ"ק אדמו"ר (מוהריי"צ נ"ע). בשעה 11:00 הלכה קבוצה שני'.

כמובן וגם פשוט שהרגש לבבות של אנ"ש והת' שיחיו הי' במצב שפל ביותר, אבל אח"כ היתה הוראה מכ"ק אד"ש שכאו"א ילך לביתו לאכול סעודת יום-טוב כו', הלכו כולם לביתם באופן של קבלת-עול. וד"ל.

יום שמיני עצרת: בבוקר קודם חצות היום הי' מנין שהתפלל בגעה"ת ולקריה"ת ואילך נכנסו לחדרו הק'. למפטיר ישב על המטה ואמר ההפטורה בקול רם. אח"כ אמר "יזכור" בעמידה. לתפילת מוסף וברכת כהנים נשארה הדלת פתוחה והמנין התפלל בגעה"ת. בעת: "הוא אלקינו", "אתה בחרתנו" וכן "ושמחת" (אחר התפילה) עשה עם ידיו הק'.

אחרי התפילה נכנסו (לפי בקשתו) המתפללים ולאחל לו "גוט יום-טוב" (כל א' בפ"ע). להר' יעקב הכהן כ"ץ שי' אמר: "גוט יום-טוב ויישר כח". ואותו הזמן לערך מסר כ"ק אד"ש לרל"ג שי': מען זאל ניט פארגעסן גיין משמח זיין אידן בביהכ"נ כו' ושילכו לשם מיט אַ שטורעם, וכן תפילת ערבית והקפות (בערב) יהיו בשמחה און אַזוי אויך מאַרגן. און דער עיקר מיט אַ שטורעם.

רשא"ק [ר' ש.א. קאזאַרנאַווסקי] שי' נכנס לכ"ק אד"ש ובירכו בבריאות נכונה ובעת מעשה בכה ג"כ, ואמר לו כ"ק אד"ש: בכייה איז נגד רצוני.

באלו השעות בא רופא מומחה במיוחד על הלב (משיקאגא) ואמר שהיות שהוא יודע אודות כ"ק אדמו"ר שליט"א וכל דבריו צריכים לשמור בדיוק ממש בכל פרט וכו', ומכיון שכ"ק אד"ש רוצה להיות בחדרו (ולא בבית-חולים) הצדק אתו, וצריכים לשמוע אליו.

וכן הי' סדר הבדיקות: אחר עשיית הבדיקות הראו התוצאות (מה שמצאו) לכ"ק אד"ש, וכ"ק אד"ש הי' אומר מה שצריך לו והרופאים אמרו שאומר הכל בדיוק.

הי' רופא א' שהוא בעל-תשובה ובא מעיר קליוולאנד וכשאמר לכ"ק אד"ש שחושב שבזה שבא עשה עבירה של חילול יום-טוב כו', וענה כ"ק אד"ש שהעדים שהעידו לעדות החודש לפעמים הי' באופן כזה שבאו באמצע יו"ט כו' והב"ד קיבלו אותם.

רופא א' נכנס לקבל דמו לבדיקה, ושאלו כ"ק אד"ש: איזה דבר גורם שהדם יוצא אם המחט או הריקות שבו ("וואַקיום") שמושך הדם מהגידים? וענה הרופא: הריקות. והמשיך כ"ק אד"ש: שפעם התעניין בזה, שבא אליו אדם א' וטען שהוא ריק ואינו שייך לכלום, ואמרו לו: אדרבה, דבר של ריקות מושך לתוכו כח חזק יותר, במילא הוא כלי לכל הענינים של טוב וקדושה.

וסיים: הרי שמע"צ הרבנים אומרים "סערמאָנס", ומכיון שאני איני מורשה לדבר במילא אני אומר מה שאמרתי ואתה תמסור להשאר.

(להעיר מהמבואר בסי' "התמים" (ע' 798) שם הי' ג"כ מצב שכ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע הי' בסאָניטאָריום ובאותו הזמן כתב אגרת שבה מספר הפרטים בענין הרפואה ואיזה הוראה הוא בעבודת השם).

אמר ג"כ להרופאים שלא יפרסמו המצב שלו אם משתנה, וד"ל.

הרופאים שאלו אצלו: אם היו לו כאבים כמה שבועו, מדוע לא דיבר מזה אז? וענה: שבכל פעם שהי' לו כאב הי' עושה "מאָסאָזש" והכאב עבר.

אחת מהנשים (משרתת של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע) שהכינה המטה וכדומה בשביל כ"ק אד"ש אמרה אליו שרוצה לשאול אותו דבר מה, וענה שיכולה לשאול, ושאלה: אויב אימצער וואָס [ביי] אים וואָלט געווען דער זעלבער מצב און ער וואָלט געפרעגט צי ער זאָל פאָרן אין אַ שפיטאַל, וואָס וואָלט איר אים געזאָגט? והשיב: וואָלט ער מיר געפאָלגט? וענתה כן. והמשיך כ"ק אד"ש: במילא דאָרף מען מיר איצטער אויך פאָלגן.

הרש"ג שי' נכנס לכ"ק אד"ש ואמר לו כ"ק אד"ש שעושה אותו שליח בהנוגע לפסוקי "אתה הראת", וכל מי שיקנה פסוק יקבל דולר (של כ"ק אד"ש).

כ"ק אד"ש אמר (קודם הערב), שבהליכה להקפות יציירו שמי שיושב על הכסא פעלט ניט. נתן משקה על מנת להתוועד בערב (קודם הקפות), ואמר שישתו ממנו ביום, שלא יהי' כמכין כו'. נתן משקה להרב קאָזאַרנאָווסקי ואמר להתוועד, ושיתנו מהמשקה לכאוו"א. הכסא של כ"ק אד"ש הי' מונח במקומו וכמה מזקני אנ"ש התוועדו ביחד עם העולם.

ליל שמחת-תורה: אד"ש שאל לר"ג: אם הלכו לשמח בהבתי כנסיות? וענה הנ"ל: כן, ושאלו שוב: וואָס טוט זיך אונטן (בביהכ"נ)? וענה רל"ג: שמתוועדים משעה 9:00, ושאלו: מיט אַ שטורעם? והוסיף: תמסור להם שאמרתי שיהי' עם גרויסן שטורעם.

בביהכ"נ (למטה) עשו הקפות בשמחה גדולה ועצומה, ובעת מעשה ניגנו הניגון "זאָל שוין זיין די גאולה" והחליפות תיבות אלו "דער רבי זאָל זיין געזונט", ואח"כ החליפו אל "דער רבי איז געזונט", וכן ניגנו באופן כזה כמעט שעה שלימה בריקודים כו'.

מספרים שבאותו זמן עלה כ"ק אד"ש ממטתו ועמד על רגליו הק'. רל"ג סיפר (אח"כ) שבליל שמח"ת כשנכנס לכ"ק אד"ש עלה כ"ק אד"ש ממטתו (הגם שהי' זה קשה עליו, אבל) מפני שרצה להראות אליו באופן גלוי שמרגיש בטוב בכדי שרל"ג יסביר זה להקהל למטה.

רופא א' אמר שאם ידעו הקהל כמה נחת-רוח ניגון זה גורם לכ"ק אד"ש היו מנגנים זה כל הזמן כו' (כ"ק אד"ש שמע הניגון בעת שפתחו – לפעמים – הדלת). שאלו לכ"ק אד"ש אם מה שמנגנים למטה מבלבל אותו, וענה: עס איז געשמאָקע מוזיק.

לערך שעה 1-2 (אחרי חצות הלילה) הי' תפילת ערבית וכן הקפות בחדרו. הוא לא הלך בהקפות רק ישב על המטה עם הספר-תורה בידו. רש"ג שי' הי' (לפני זמן) למטה בביהכ"נ ורקד הקפות בעצמו. אחרי תפילת ערבית כו' אמר כ"ק אד"ש שיחה קצרה לרל"ג ואמר לו שימסרנה ברבים (בהתוועדות של יום שמח"ת און דורך-רעדן מיט יואל). השיחה היא תוכן הדברים מה [שאמר] לרופא א' (ראה לעיל ס"ע ט"ו ואילך). אמר ג"כ שרוצה שהשמחה שהיתה ביום שמע"צ תהי' ביום שמח"ת בכפליים. (ג"כ אומרים שאמר: וויפל מען האָט זיך געפילט היינט, אפילו אַ מיליאָן מאָל בעסער ווי נעכטן, איז דעם צווייטן טאָג (מאָרגן) קען מען נאָך אַלץ פילן בעסער).

יום שמחת-תורה: תפילת שחרית התפלל מנין בגעה"ת וכ"ק אד"ש סגר הדלת של חדרו ואמר שהוא נמצא למטה (עם המנין של הקהל). ל"אתה הראת" נכנסו לחדרו ואמר פסוק ראשון ואחרון של כל ג' "אתה הראת". ל"חתן בראשית" נשאר בעמידה עד אחרי הגבה.

נכנסו לחדרו ל"אתה הראת" כו'. להקפות ישב בהמטה ואחז הספר-תורה בידו וכשהיו ההקפות (בפועל) הקיף בידו את הספר-תורה סביב הסידור שלו שהי' מונח על השולחן (לפניו).

לערך שעה 5:00 שאל לרל"ג מה נעשה למטה (בביהכ"נ)? וענה: שהקהל הם בשמחה גדולה. והמשיך כ"ק אד"ש: זאג דעם עולם, אז אויף ווייטער זאל זיין מיט נאכמער שטורעם.

התוועדות קודם השקיעה. רל"ג מסר השיחה מה שאמר כ"ק אד"ש. הר' מענטליק שי' אמר, שכששמימים לב לשיחת י"ג תשרי רואים שהכל האט דער רבי שוין דעמאלט באוואָרנט.

בשעה 11:00 בא רל"ג עם כוסו של כ"ק אד"ש (עם קצת יין בתוכו) עם הבקבוק של יין שמזה עשה הבדלה ואמר שכ"ק אד"ש שלח היין לכוס של ברכה, ושימסור זה להר' חדוקוב שי' וכן אמר שכ"ק אד"ש צוה לו להכריז "הכרזה" אבל בזה אמר לו כ"ק אד"ש: דאָס זאָלסטו זיין זאָגן נאָך זייער מערב, פאַר הבדלה.

אחרי תפילת ערבית אמר שההכרזה היא: שכ"ק אד"ש יאמר שיחה בחדרו הק' (ע"י רמקול) והקהל ישמעו זה למטה (בביהכ"נ). [כמובן שמשמע"צ בלילה עוד לא הי' אף אחד חוץ מהרופאים ומזכירות ורש"ג נכנסים למעלה ב"770". הת' למדו משך זמן למטה בביהמ"ד הגדול]. הרופאים נתנו לו רשות לדבר רק 5 מינוט. השיחה התחילה בשעה 12:00 וכשסיים באמרו הברכות (בסיום השיחה) בכה באיזהו מקומן. השיחה היתה 22 מינוט. הרופאים שאלוהו מה דיבר בעת שבכה? וענה: כשבירך חסידים ודיבר ממשית. וכן סיפרו ששאלוהו אם הספיק לדבר מה שרוצה, בשעה קלה? וענה: שאם זה תלוי במה שאני רוצה הרי אין שיעור לזמן הדיבור.

[עכשיו כאפט מען זיך בהנוגע כל ההנהגות שהיו לפני כמה שבועות לפני? בהתוועדות דח"י אלול ניגן צמאה לך נפשי וגו' לראות נפשי וכבודי, וכן מה שניגנו (ע"י הוראתו) כל הניגונים של חודש תשרי בהתוועדות דער"ה, וכן מה שדיבר בהנוגע "המתפלל על חבירו נענה תחילה", ובפרט מה שדיבר בארוכה בהתוועדות די"ג תשרי שלכאורה נראים שבאו בתור הקדמה והכנה להענין שאירע ל"ע ול"ע בלילה ההוא].

יום אסרו חג: כ"ק אד"ש ביקש שיביאו אליו כל הדואר שנתקבל ימים אלו. בהמשך לזה אמר לו רופא א' שאפשר שינוח זמן כב' שבועות ואח"כ יתחיל לענות על המכתבים, ענה על זה: שלאחרי שני שבועות תהי' העבודה נאך שווערער אם יחכה עד אז (שהרי יהיו כו"כ מכתבים). כן אמר בהמשך לענין הנ"ל שכמו ענין של סיגרי' הרי מי שרגיל בזה אינו יכול להסיח דעת מזה כלל, ואם צריך להסיח דעת בע"כ אזי פועל זה על בריאותו כמו שמצינו בחכמה (פיזיקליג'י). כמו"כ אמר כ"ק אד"ש שהוא רגיל כל הזמן לקבל ולענות, ואם פתאום צריך להפסיק הרי"ז היפך טובת בריאותו ח"ו.

רופא הציע לו, שא' ממזכירות יקרא המכתבים ויתנו לו דו"ח כללי מה שנעשה כו', וענה על זה: שבדוגמא מרופא שיבוא אליו חולה והוא ישלח החולה לאדם שני ואח"כ יתנו לו דו"ח כללי מה שנעשה עמו, הרי לא יסתפק בזה הרופא כו', וכמו"כ כאן.

כ"ק אד"ש הודיע שיכתבו אליו כרגיל.

יום ו', עש"ק שבת בראשית: רש"ג שי' נכנס אליו ואמר לו כ"ק אד"ש: שבשבת ימכרו המצוות כרגיל.

כ"ק אד"ש הגי' השיחה של מוצאי שמח"ת תשל"ח. מתחילה כתבו שזה "מוצאי שמחת-תורה תשל"ח" ואח"כ כתבו שזה "מאמר להבין ענין שמח"ת, תשל"ח", ואח"כ כתבו "מוצאי שמח"ת" ביחד עם "להבין ענין שמח"ת תשל"ח" ואח"כ כתבו שזה "קונטרס (כו)" כמו שהוא עתה.

ר' זושא וויליאמאָוסקי שי' קיבל תשובה (למכתבו) מכ"ק אד"ש, וזה לשונו:

עש"ק בראשית – בטח מכינים התוועדות ביום זה כמתאים ל"השלמה ותוספת אור כי טוב" – כלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר. ופשוט שכוונתי לכ"מ שנמצאים בני"י שם ותהיינה בהצלחה רבה".

צא"ח כתבו לכ"ק אד"ש שהחליטו (בהמשך להמכתב דשנת תרפ"ט) לסדר תהלוכה בשבת בראשית וקיבלו מענה: מיט אַ גרויסן שטורעם".

שבת בראשית: אחרי התפלה התוועדות (שעה 1:30). רל"ג שי' בא בהתחלת ההתוועדות והביא יין מכ"ק אד"ש ששלח בעד ההתוועדות, וכן הודיע שכ"ק אד"ש יאמר שיחה הערב (מוצש"ק בשעה 8:15).

המנין התפלל (שחרית) בזמנו כרגיל בגעה"ת, ולקריה"ת נכנסו לחדר קדשו והי' שם גם אויפרומעניש. כ"ק אד"ש אמר מפטיר בעמידה, וכן בירכו החודש. לתפילת מוסף נכנסו לגעה"ת והתפללו שם.

מוצאי שבת בראשית: הרופאים נתנו לו רשות לדבר 20 מינוט. בשעה 8:15 התחיל לומר השיחה, ונאמרה 50 מינוט.

נקודת השיחה היתה: שגם בענין של "ויעקב הלך לדרכו" צריכים להמשיך גם מעניני תשרי, ועוד דיבר בהנוגע לארץ-ישראל שייכת לישראל דוקא (עפ"י המבואר ברש"י ראשונה בבראשית). קרוב לסיום השיחה אמר שיעשו מלוה מלכה שזה מקושר עם סעודתא דדוד מלכא משיחא און ממשיך זיין עד שיתגלה למטה מעשרה טפחים כו'. (השיחה כבר מוגה).

שמעתי שהזקנים נכנסו אליו קודם שחרית ובקשו ממנו שלא יכביד עליו העבודה כמו יחידות כו', ואמר להם כ"ק אד"ש: בריינגען משיח איז נאָך שווערער.

יום ראשון, כ"ז תשרי, תשל"ח: כ"ק אד"ש אמר להרופאים שרוצה לדבר לכה"פ פעם א' בשבוע לחסידים (שיחה כו'). לשיחה הבאה אחרי שבת בראשית נתנו לו הרופאים רשות לדבר עד שעה.

יחידות הי' בערב (כמו ביום ה'). כל א' עבר לפני פתח חדרו והוא ישב על כסאו וקיבל הפדיונות וענה לכ"א ברכה כו'.

ר' זושא שי' הי' ג"כ מהעוברים ליחידות. כ"ק אד"ש שאלו: אַז איר פּאַרט אָוועק, ווער ווערט אייער ממלא-מקום? וענה הנ"ל: שעוזב במקומו ממלא-מקום. ושאלו כ"ק אד"ש: אויף אייער אָרט וועט מספיק זיין איין ממלא-מקום? ואח"כ שאלו: שיהי' ג"כ ממלא-מקום שהוא לוי.

כ"ק אד"ש ביקש מהרופאים בהנוגע נסיעה על האוהל (ער"ח חשון), ובתור הקדמה אמר להרופא ווייס שי': דו ביסט אַ חסיד? ושאל הרופא: למאי נפקא מינה? וענה כ"ק אד"ש: אַ חסיד דאַרף פּאָלגן. יש בזה נוסחא שני: כשהרופא הרגיש שכ"ק אד"ש רוצה לשאלו בהנוגע נסיעה לאוהל, אמר לכ"ק אד"ש: הרי כ"ק אד"ש בעצמו מצוה לחסידים שלו וכן שומעים אליו שישמעו להרופא? וענו כ"ק אד"ש: דו ביסט דאָך אַ חסיד. הוא רצה לנסוע לאוהל ולהיות שם (חצי שעה).

יום [ב', כ"ח תשרי]: הרופא ווייס שי' נכנס לכ"ק אד"ש ואמר לו: שאשתו רוצה ממנו שיחזור הביתה, אבל הוא רוצה להשאר כאן. וענה לו כ"ק אד"ש: שישמע לה שהיא עקרת הבית ע"ד ששמעתי לאשתי עקרת הבית שלי בהנוגע לנסיעה על האוהל שאני רציתי לנסוע ואמרה לי שלא לנסוע, והסכמתי לה.

[יום ג', ערב ראש-חודש מרחשון]: הרופאים שאלו מכ"ק אד"ש היאך הוא מרגיש היום? וענה: שבגשמיות (פיזיקאל) מרגיש טוב, אבל ("מענטאלי") אינו מרגיש כ"כ טוב, היום. וכנראה הי' זה מפני שלא נסע לאוהל היום. הרופא אמר לו שישמור הבריאות שלו שהרי אל"כ ח"ו יכול להיות (אפשריות לזה 25%). ושאל מכ"ק אד"ש אם שומע מה שאמר לו, וענה כ"ק אד"ש: כן, אם אין אני שומר הבריאות שלי יש אפשריות של 75% שלא יחזור.

השמטות:

ליל שמע"צ: כשעה מביהכ"נ לחדרו (אחר שיצא הר' חדוקוב שי') נשאר בעצמו בחדרו ולא ענה על מה שדפקו בהדלת כו' עד לאחר זמן ענה (והרבנית חנה גורארי' שתליט"א עמדה שם) ואמר לה: איך האב נישט געגעסן אַ גאַנצן טאָג, און נישט געשלאָפן כו'.

ויה"ר שיחזק השי"ת בריאותו בגשמיות ויוליכנו קוממיות לארצנו בקרוב ממש!

ליום שמע"צ: אמר ג"כ שאלו שרוצים לטובת בריאותי, ילכו לשמח כו'.

אותו היום בא עוד רופא ונכנס לכ"ק אד"ש. כ"ק אד"ש שאלו מהו החוות-דעת של הרופאים שלפניו בהנוגע להבריאות שלו (כ"ק אד"ש) כו'.

יום ג' שהוכפל בו כי טוב, טוב לשמים וטוב לבריות: שמעתי היום איזה פרטים בהנוגע הימים שלפני"ז. א) ההקפות קודם שהרגיש בתוקף העייפות עשה ג"כ מאַסאַזש על הלב. ב) הרימניצער רבי שליט"א הי' בלילה ההוא בקליפורני' וכשהיו אצלו ההקפות, הקפה שני' נכנס לחדר לומר תהלים (ובטח הבין בזה). הוא הי' ביחידות אצל כ"ק אד"ש (תשל"ו-ז לערך), ואמר לו אז (להרימניצער) שלא יתענה כ"כ הרבה כו'. לפני כמה שנים נשלח אליו מכ"ק אד"ש: בעקעשע, קאַפּאַטע וגאַרטל. ג) בכמה שיחות האחרונות אומר: "טוב לשמים וטוב לבריות".

יום ד', ז' חשון: כ"ק אד"ש קיבל מכתב מפרעזידענט קאַרטער עם איחולים לרפואה שלימה. כ"ק אד"ש ענה במכתב: שרופא כל בשר ומפליא לעשות שלח לו רפואה כו' וכבר חזר לאיתנו כו' ולעבודתו".

יום ה', ח' חשון: ב"אָלגעמיינער זשורנאַל" נדפס שם "תורה-געדאַנקען" של כ"ק אד"ש. בשבוע של ש"פ נח נדפס: מוקדש לכ"ק אד"ש – נשיא דורינו: א) שיתן לו השי"ת מיד אריכות ימים ושנים טובות – כפשוטו, ב) שימלא ה' את כל משאלות לבבו – ובשנה זו ממש. לפ' לך לך נדפס בהוספה: א) שיתן לו השי"ת מיד: רפואה שלימה (וכנ"ל).

קודם עלות השחר (יום תענית בה"ב) טעם כ"ק אד"ש (איזה מאכלים). הי' מנין של קריה"ת בשעה 10:00 (בחדרו). התענה תענית בה"ב (תענית השני). בשעות האחרונות האָט ער זיך צוגעלייגט.

יום ו' ועש"ק ש"פ לך לך: הודיע שבמוצ"ק יאמר שיחה (מחדרו) בשעה 8:00.

שבת פרשת לך לך: פניו היו לבנים קצת.

מוצש"ק: אמר שיחה שארכה לערך שעה ושמונה מינוט. תוכן השיחה: ענין של הליכה בכל הכוחות. מאמר כעין שיחה ד"ה לך לך וגו', וכן דיבר בהנוגע להשטחים שיתיישבו שם. קרוב לסיום השיחה הרים קולו קצת ודיבר בתוקף (שלא להתפעלל מעכו"ם) כו'. השיחה כבר מוגה.